

for en stor Del give Lejlighed til Omtale her paa Rigsdagen, men naar man kommer meget langt ind paa at fremdrage forskellige Smaapunkter, som have staaet i Aviserne i Sommerens Løb, bliver Forhandlingen jo meget vidtstvævende, og den bliver af en Art, der gør, at man mange Gange har ondt ved at tænke sig, at man skal kunne svare derpaa. Jeg sigter her navnlig til nogle af Foredragene, som f. Eks. et Foredrag af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og Foredragene af de ærede Medlemmer for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og 5te Valgkreds (Borgbjerg). Deres Taler indeholdt saa mange Avispunkter fra i Sommer, at jeg virkelig mener, at det vilde være Tidsspilde baade for Folketinget og for mig, om jeg vilde tage alle disse Punkter op til Besvarelse her. Jeg har i et Blad endog set opregnet, hvor mange Punkter det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har kunnet tage frem til meget kortfattet Omtale.

Ikke heller finder jeg Anledning til at beskæftige mig indgaaende med en Henvendelse, der er rettet til mig i min Egenskab af tidligere Kultusminister. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) indledede en Slags Diskussion om de Love, som jeg den Gang havde den Ære at gennemføre, mener jeg, at en saadan Diskussion ikke rigtig er paa sin Plads. De Love ere en Gang førte igennem, de ere traadte ud i Livet, og det er min Overbevisning, at om de Love bleve satte til Afstemning i vort Land, vilde de erhverve et meget stort Flertal af den danske Vælgerbefolkning for sig, og det gælder lige saavel Skoleloven som de kirkelige Love. Den Diskussion, der har været om disse Love tidligere, finder jeg ingen Anledning til at opfriske, og naar det ærede Medlem spurgte mig, om Professor Gertz har Ret i en Bemærkning, han skulde have fremsat, maa jeg sige, at jeg kender ikke denne Udtalelse, og fordi det ærede Medlem citerer et Par Linier af en Udtalelse af Professor Gertz, maa det ærede Medlem ikke tro, at jeg kan finde det rigtig at svare paa et saadant kort Citat. Jeg maa se Udtalelsen i Sammenhæng, først da kan jeg mene noget om, hvorvidt den vedkommende Professor har Ret. Jeg er paa Forhaand tilbøjelig til at mene, at han har fremsat forstandige Udtalelser om Skoleloven, da han var en af de Folk, som jeg havde stor Glæde af at samarbejde med paa denne Lov.

Det ærede Medlem for Københavns

Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremsatte nogle Bemærkninger om Budgettet og mente, at mit Budget var bedre affattet nu end tidligere, idet det nu stemmede med Regnskabet. Ja, det er ogsaa sandt, og det er sket, fordi jeg har faaet Opfordring dertil fra Rigsdagen, navnlig gennem Statsrevisoratet, og ogsaa fordi jeg mener, at det er heldigt, at Budget og Regnskab staa i saa god Overensstemmelse som muligt. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke overse, at enkelte af disse Konti paa Regnskabet fremdeles ere af kalkulatorisk Natur. Det vil være umuligt for en Krigsminister at begrænse f. Eks. Sygekontoen; den maa være stigende eller synkende, eftersom der er Sygdom, det er aabenbart. Dernæst talte det ærede Medlem om, at jeg havde optraadt klogt ved at faa Budgettet forandret og ved at faa den Anmærkning, jeg fik i Fjor, thi nu vilde jeg være forsikret, tror jeg det var, han sagde, mod saadanne Angreb, som den tidligere Krigsminister havde været Genstand for. Havde han været saa forsynlig at faa sit Budget til at stemme med Regnskabet og saa forsynlig at faa denne Anmærkning, havde han været ganske anderledes stillet. Disse Udtalelser vise jo allerbedst, at det ærede Medlem ikke rigtigt har opfattet, hvad denne Anmærkning i Virkeligheden gaar ud paa. Denne Anmærkning vilde paa ingen Maade have hjulpet Generalmajor Madsen til at blive fri for de Angreb, som det ærede Medlem navnlig og flere andre gjorde ham til Genstand for, lige saa lidt som Budgettets mere formelle Overensstemmelse med Regnskabet vilde have hjulpet ham. Saa vidt jeg ved, var det navnlig to Ting, som den tidligere Krigsminister blev angrebet stærkt for af det ærede Medlem og hans Partifæller. Den ene var Flytningen af Krudttaarnene; denne Foranstaltning stod jo ikke paa Finansloven, den kunde ikke bringes ind under Anmærkningens Omfang; denne Foranstaltning havde aldeles ikke med det her foreliggende at gøre, og alle de Angreb, som det ærede Medlem rettede paa den tidligere Krigsminister, vilde han sikkert have rettet, uanset om Anmærkningen havde staaet paa Finansloven eller ikke; derom føler jeg mig overbevist.

Den anden Foranstaltning, som det ærede Medlem drog saa stærkt til Felts mod den tidligere Krigsminister for, var den Foranstaltning, som blev truffen ude paa Saltholm. Hele denne Bevilling